آبخوان

آب در زمينهاي نفوذپذير نفوذ كرده و هنگاميكه به يك لايه نفوذناپذير برخورد نمود در آنجا جمع ميشود و آبخوان را تشكيل مي دهد بنابراين به سازندهاي زمين شناسي كه قادرند آب را در خود نگه مي دارند آكيفر مي گويند

لايه هاي آبدار بر اساس قابليت نفوذپذيري و حجم آب به سه دسته تقسيم مي گردند :

آكيفر يا سفره آب زيرزميني :

به تشكيلاتي گفته مي شود كه از قابليت نفوذناپذيري خوبي برخوردار است و مي تواند حجم قا بل توجهي آب را درخود ذخيره نموده و تحت شيب هيدروليكي آن را از نقطه اي به نقطه ديگر انتقال دهد . ذخيره شدن آب در اين تشكيلات در حفراتي (فضاهائي) كه توسط فضاهاي خالي بين دانه هاي تشكيل دهنده زمين (منافذ سنگهاي متخلخل) و درز و شكافهائي بوجود آمده اند صورت مي گيرد كه مسلماً بر اثر آب نفوذ يافته در اين درز و شكافها و درنتيجه عمل كارستي شدن و بوجود آمدن اشكال كارس تي زيرزميني، آب در حفرات بزرگتري ذخيره و توسط مجاري وسيفونها و كانالهاي زير زميني به خارج از مخزن كارستي (توسط ظهور چشمه) انتقال داده مي شوند پس مي توان گفت كه آب براي تشكيل مخازن در زمينهاي آهكي كه در زيرزمين تشكل مي شود در تمام جهات سير مي كند و اثرات آن بدو صورت مي باشد :

الف- اثر شيميائي آب : در اثر گار كربنيك موجود در آب، كربنات كلسيم كه در آب خالص نامحلول است به بيكربنات كلسيم كه محلول است تبديل مي شود و بيكربنات هم در آب حل مي شود.

ب- اثر مكانيكي آب : آب با اثر مكانيكي خود باعث سائيده شدن جدا و سنگها مي گردد و با اين دو عمل بتدريج مجاري (شيارها و راهروهاي زيرزميني) در توده هاي آهكي بوجود مي آيد كه باعث انتقال آب از نقطه اي به نقطه ديگر

مي گردد.